

Byla C-409/22**Prašymo priimti prejudicinį sprendimą santrauka pagal Teisingumo Teismo procedūros reglamento 98 straipsnio 1 dalį****Gavimo data:**

2022 m. birželio 21 d.

Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas:

Apelativen sad Sofia (Sofijos apeliacinis teismas, Bulgarija)

Nutarties dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą priėmimo data:

2022 m. birželio 9 d.

Ieškovas pirmojoje instancijoje:

UA

Atsakovas pirmojoje instancijoje:

EUROBANK BULGARIA AD

Pagrindinės bylos dalykas

Apeliacinis skundas, pateiktas apeliaciniam teismui dėl pirmosios instancijos teismo sprendimo, kuriuo patenkintas bankui pareikštas ieškinys dėl 1) 982 000 EUR sumos, atitinkančios sumą, gautą iš nesankcionuotų mokėjimo operacijų su banko sąskaitos likučiu, sumokėjimo, 2) 1 182,40 EUR turtinės žalos, patirtos dėl nepagrįsto sutartinės prievolės neįvykdymo, atlyginimo ir 3) 74 521 EUR įstatymu nustatytų palūkanų

Prašymo priimti prejudicinį sprendimą dalykas ir teisinis pagrindas

Prašymas pagal SESV 267 straipsnį išaiškinti Direktyvos 2007/64/EB 4 straipsnio 19 punktą, siejamą su 59 straipsnio 1 dalimi ir 4 straipsnio 23 punktu

Prejudiciniai klausimai

1. Ar įgaliojimas, pagal kurį įgaliotinis mokėtojo vardu atlikęs mokėjimo nurodymą disponuoja turtu, yra mokėjimo priemonė pagal [2007 m. lapkričio

13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios Direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančios Direktyvą 97/5/EB] 4 straipsnio 23 punktą?

2. Ar apostilė, uždedama kompetentingos užsienio valstybės institucijos pagal 1961 m. Hagos konvenciją dėl užsienio valstybėse išduotų dokumentų legalizavimo panaikinimo, yra mokėjimo priemonės ir mokėjimo operacijos autentiškumo patvirtinimo procedūros dalis, kaip ji apibrėžta direktyvos 4 straipsnio 19 punkte, siejamame su 59 straipsnio 1 [dalimi]?

3. Ar nacionalinis teismas gali daryti išvadą, kad mokėjimo operacija yra sankcionuota, t. y. kad mokėtojas sutiko su jos vykdymu, jei mokėjimo priemonė (įskaitant priemonę, kuria trečiajam asmeniui suteikiama teisė disponuoti mokėtojo vardu) formaliai (*prima facie*) yra tinkama?

Tarptautinės teisės nuostatos

Konvencijos dėl užsienio valstybėse išduotų dokumentų legalizavimo panaikinimo (sudarytos 1961 m. spalio 5 d. Hagoje) 2 straipsnis.

Sąjungos teisės nuostatos ir jurisprudencija

2007 m. lapkričio 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2007/64/EB dėl mokėjimo paslaugų vidaus rinkoje, iš dalies keičiančios direktyvas 97/7/EB, 2002/65/EB, 2005/60/EB ir 2006/48/EB ir panaikinančios Direktyvą 97/5/EB (toliau – direktyva), 1 ir 60 konstatuojamosios dalys, 4 straipsnio 19 ir 23 punktai, 54, 59, 86 straipsniai.

2021 m. rugsėjo 2 d. Teisingumo Teismo sprendimas CRCAM, C-337/20, EU:C:2021:671.

Nacionalinės teisės nuostatos

Grazhdanski protsesualen kodeks (Civilinio proceso kodeksas) 591 straipsnio 1 dalis, 596 straipsnis

Zakon za zadalzheniata i dogovorite (Įstatymas dėl prievolių ir sutarčių, toliau – ZZD) 75 straipsnis, 79 straipsnio 1 dalis, 82 ir 86 straipsniai

„75 straipsnis. <...>

(2) Skolininkas atleidžiamas nuo prievolės įvykdymo, kai prievolę įvykdo asmeniui, kurį jis, atsižvelgiant į aiškias aplinkybes, sąžiningai laikė asmeniu, turinčiu teisę priimti prievolės įvykdymą <...>“

2009 m. *Zakon za platezhnite usluzhi i platezhnite sistemi* (Mokėjimo paslaugų ir mokėjimo sistemų įstatymas) (panaikintas nuo 2018 m. kovo 6 d., tačiau taikomas šioje byloje) 51 straipsnio 1 ir 2 dalys, 56 straipsnio 1 ir 2 dalys, 57 ir 58 straipsniai

„57 straipsnis. (1) Nesankcionuotos mokėjimo operacijos atveju mokėjimo paslaugų teikėjas nedelsdamas grąžina mokėtojui nesankcionuotos mokėjimo operacijos sumą ir, jei reikia, atkuria mokėtojo mokėjimo sąskaitos būseną, buvusią iki nesankcionuotos mokėjimo operacijos įvykdymo“

Targovski zakon (Prekybos įstatymas) 422 straipsnio 3 dalis

Trumpas faktinių aplinkybių ir proceso pagrindinėje byloje aprašymas

- 1 2017 m. lapkričio 22 d. UA (ieškovas pirmojoje instancijoje, toliau – ieškovas), kaip indėlininkas (mokėtojas), ir *Eurobank EFG Bulgaria AD* (atsakovas pirmojoje instancijoje, toliau – bankas), kaip saugotojas (kontrahentas), Sofijoje sudarė atsiskaitomosios sąskaitos sutartį. Tam, kad teiktų mokėjimo paslaugas, bankas sutartimi įsipareigojo ieškovo vardu atidaryti ir tvarkyti neterminuotą atsiskaitomąją sąskaitą eurais.
- 2 Vykdydamas investicinius projektus ieškovas į sąskaitą pervedė iš viso 999 860 EUR.
- 3 Tam, kad atliktų bankinę operaciją su savo sąskaitoje esančiu likučiu, 2018 m. vasario 6 d. ieškovas nuvyko į banką, tačiau banko darbuotojas jam pranešė, kad jo sąskaitos likutis yra tik 16 000 EUR.
- 4 Ieškovas teigia, kad tai jį nustebino. Pareikalavus paaiškinimo, darbuotojas pateikė jam banko sąskaitos operacijų išrašą už laikotarpį nuo sąskaitos atidarymo 2017 m. lapkričio 22 d. iki 2018 m. vasario 6 d.
- 5 Ieškovas iš banko išrašo nustatė, kad jam nežinomas asmuo, vardu MK, neturėdamas galiojančio sąskaitos savininko leidimo, nes pastarasis jam nebuvo išdavęs jokio įgaliojimo, šešiais atskirais pavedimais, kurių bendra vertė 982 000 EUR, disponavo sąskaitos likučiu.
- 6 Banko darbuotojas ieškovui paaiškino, kad šiuos vienašalius disponavimo sandorius atliko MK, kuris bankui prisistatė kaip ieškovo įgaliotinis ir pateikė 2017 m. gruodžio 1 d. įgaliojimą, kuris buvo patvirtintas Italijos notaro (toliau – notaras).
- 7 Ieškovas teigia, kad jam pateiktame „įgaliojime“ nėra įgaliotojo parašo, todėl jis 1) 2018 m. kovo 6 d. pranešė bankui apie neteisėtą disponavimą jo lėšomis ir pareikalavo jas grąžinti, 2) 2018 m. kovo 8 d. išsiuntė pranešimo kopiją Bulgarijos Respublikos centriniam bankui ir 3) išsiuntė rašytinę užklausą notarui.

- 8 Notaras jam atsakė, kad jis įgaliojimo, kuriuo ieškovas įgaliojo MK, nerengė ir netvirtino, kad įgaliojimas tikrai yra „klastotė“ ir kad jis apie tai informavo banką, atsakydamas į jo 2018 m. vasario 20 d. užklausą.
- 9 2019 m. vasario 4 d. ieškovas pareiškė bankui ieškinį *Sofiyski gradski sad* (Sofijos miesto teismas), kurį šis teismas 2021 m. gegužės 13 d. sprendimu patenkino ir nurodė bankui grąžinti ieškovui 982 000 EUR už nesankcionuotas mokėjimo operacijas, taip pat atlyginti jam 1 182,40 EUR turtinę žalą ir sumokėti 74 521 EUR palūkanas.
- 10 Vienas iš *Sofiyski gradski sad* sprendimo motyvų yra tas, kad bendroji ZZD 75 straipsnio 2 dalies taisyklė netaikoma dėl galiojančių specialiųjų nuostatų, susijusių su banko atsakomybe nesankcionuotų mokėjimo operacijų atveju, todėl banko atsakomybei neturi reikšmės, ar jis sumokėjo (įvykdė pavedimą) dėl aiškių aplinkybių, patvirtinančių mokėtojo teisės turėjimą. Paprastai už aptariamą nesankcionuotą mokėjimo operaciją atsako bankas (panaikinto 2009 m. Mokėjimo paslaugų ir mokėjimo sistemų įstatymo 57 straipsnis), nebent jos atliekamos dėl sąskaitos savininko tyčios ar didelio aplaidumo; tokiu atveju mokėjimo operacijos suma, nepriklausomai nuo jos dydžio, jam nėra grąžinama. Šio teismo nuomone, bankas nenurodė ir neįrodė jokio ieškovo elgesio, kuris turėtų priežastinį ryšį su nagrinėjamomis operacijomis.
- 11 Bankas skundžia *Sofiyski gradski sad* sprendimą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teisme.

Esminiai pagrindinės bylos šalių argumentai

- 12 Ieškovas teigia, kad banko darbuotojai elgėsi neapdairiai ir labai aplaidžiai, nes leido asmeniui, neturinčiam atstovavimo įgaliojimų, disponuoti banko sąskaitoje esančiomis lėšomis. Bankui buvo pateiktas *prima facie* netinkamas įgaliojimas, kuris neturėjo būti priimtas kaip tinkamas, nes trūko esminio reikalavimo, t. y. „įgaliotojo“ „parašo“, todėl bankas turėjo atsisakyti atlikti šešias nagrinėjamas banko operacijas.
- 13 Bankas pripažįsta, kad ieškovas 2017 m. lapkričio 22 d. lankėsi jo padalinyje. Pokalbio metu banko darbuotojas suprato, kad ieškovas, disponuodamas atidaroma einamąja sąskaita, ketina naudotis įgaliotinio paslaugomis. Atsižvelgiant į tikėtinas tarptautines operacijas sąskaitoje ir siekiant suteikti ieškovui galimybę nuotoliniu būdu pasiekti ir stebėti sąskaitos operacijas, jam buvo pasiūlyta internetinė bankininkystė, SMS pranešimai ir banko kortelė, tačiau visų šių trijų priemonių jis atsisakė.
- 14 Bankas neginčija teiginių dėl ieškovo sąskaitoje atliktų banko operacijų ir teigia, kad jo įgaliotinis MK pirmą kartą banko padalinyje apsilankė 2017 m. gruodžio 15 d. MK banko darbuotojui pateikė 2017 m. gruodžio 5 d. Italijos notaro patvirtintos 2017 m. gruodžio 1 d. įgaliojimo kopijos originalą. Kopijos tikrumas buvo patvirtintas apostile, o visus dokumentus iš italų kalbos į bulgarų kalbą

išvertė prisiekęs vertėjas. Įgaliojimas buvo konkretus (aiškiai išreikštas) ir suteikė įgaliotiniui teisę disponuoti ieškovo sąskaitos banke likučiu banke.

- 15 Bankas teigia, kad MK dėl kiekvieno nurodymo atlikti mokėjimo pervedimą atitinkamam banko darbuotojui pateikdavo įgaliojimo kopijos originalą.
- 16 Bankas nesutinka su ieškovo teiginiu, kad šis buvo nustebeš, kai 2018 m. vasario 6 d. jį informavo apie nagrinėjamus lėšų pervedimus, kuriuos atliko įgaliotinis. Priešingai, po to, kai jam buvo parodytas jo banko sąskaitos išrašas, į banko darbuotojo klausimą, kas davė nurodymus atlikti pervedimus iš jo sąskaitos, jis atsakė, kad juos atliko jo įgaliotinis MK. Ieškovas ramiai priėmė jam pateiktą informaciją ir ramiai peržiūrėjo notariškai patvirtinto įgaliojimo kopijos originalo, kurį pateikė MK, kopiją.
- 17 Kiek vėliau, tą pačią dieną, ieškovas grįžo į banko padalinį, tačiau vis dar neinformavo banko darbuotojų apie MK pavestų atlikti mokėjimo operacijų pažeidimus, o tik norėjo atšaukti įgaliojimą, todėl ranka parašė prašymą.
- 18 Tik 2018 m. vasario 20 d. ieškovas žodžiu informavo banko darbuotoją apie problemą, susijusią su lėšų pervedimu iš jo einamosios sąskaitos, o 2018 m. kovo 6 d. pateikė bankui rašytinį pranešimą.
- 19 Bankas pripažįsta, kad 2018 m. vasario 20 d. pasiteiravo Italijos notaro, ar 2017 m. gruodžio 1 d. įgaliojimas buvo tinkamai pateiktas ir įregistruotas jo registre, ar notaro patvirtinta įgaliojimo kopija turi tokią pačią teisinę galią kaip ir pats įgaliojimas ir ar tokių kopijų darymas atitinka įprastą praktiką, ir nusiuntė jam skenuotą jo kopiją. Notaro atsakymas buvo tik toks: „Pridėtas dokumentas yra KLASTOTĖ. Nesinaudokite ja.“
- 20 2018 m. vasario 27 d. bankas išsiuntė rašytinę užklausą Italijos Respublikos prokuroro pavaduotojui, kuris savo parašu uždėdamas apostilę patvirtino nagrinėjamą notariškai patvirtintą įgaliojimo kopiją. Moncos prokuratūra patvirtino, kad atitinkama apostilė buvo išduota 2017 m. gruodžio 12 d., t. y. ji oficialiai patvirtino, kad „įgaliojimo kopijoje uždėta apostilė yra galiojanti“.
- 21 Bankas daro tokias išvadas: 1) pateiktas dokumentas yra įgaliojimo kopija, o ne pats įgaliojimas, todėl jame nėra įgaliojimo parašo; 2) kompetentinga Italijos institucija apostile patvirtino parašų ir ženklų ant dokumentų tikrumą, patvirtindama įgaliojimo kopijos notarinį patvirtinimą, t. y. dokumento tikrumą, todėl įgaliojimo kopija galėjo būti naudojama Bulgarijoje; 3) aptariamose šešios mokėjimo operacijos buvo atliktos vadinamojo „tariamą kreditoriaus“ naudai, o pagal sutarties bendrųjų sąlygų nuostatą, siejamą su ZZD 75 straipsnio 2 dalimi, „bankas <...> [neatsako] už pagal įgaliojimą išmokėtas sumas ir atliktus pervedimus, jeigu jam nebuvo raštu pranešta apie įgaliojimo atšaukimą ir jeigu iki pranešimo gavimo jis sąžiningai išmokėjo sumą asmeniui, kuris, atsižvelgiant į aiškias aplinkybes, turėjo teisę ją gauti“.

Trumpas prašymo priimti prejudicinį sprendimą pagrindimas

- 22 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas mano, kad direktyva taikytina ginčui, kuris yra nagrinėjamas pagrindinėje byloje. Jos norminis tikslas – sukurti mokėjimo paslaugų vidaus rinką. Pagal direktyvos pirmąją ir 60-ąją konstatuojamąsias dalis, būtina, kad Bendrijoje būtų panaikintos visos vidaus sienos, skatinamas laisvas prekių, žmonių, paslaugų ir kapitalo judėjimas, derinamas šios rinkos veikimas.
- 23 Pagal nacionaliniams teismams privalomus teiginius dėl tinkamo Sąjungos teisės taikymo 2021 m. rugsėjo 2 d. Teisingumo Teismo sprendimo byloje C-337/20 31 punkte, „aiškinant Sąjungos teisės nuostatą reikia atsižvelgti ne tik į jos tekstą, bet ir į kontekstą ir teisės akto, kuriame ji įtvirtinta, tikslus. Sąjungos teisės nuostatos genezė taip pat gali atskleisti jos aiškinimui svarbių aplinkybių.“
- 24 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad šio sprendimo 41 punkte paaiškinama, kad Direktyvos 2007/64 86 straipsnyje „Visiškas suderinimas“ nustatyta, jog, „[n]edarant poveikio [kelių jame nurodytų minėtos direktyvos nuostatų taikymui], kai šioje direktyvoje numatytos suderintos nuostatos, valstybės narės negali toliau taikyti arba nustatyti kitų nuostatų, nei nustatytos šioje direktyvoje“. Tame pačiame punkte teigiama, kad „[n]ė vienas iš tos pačios direktyvos 58, 59 ir 60 straipsnių nėra tarp nuostatų, kurių įgyvendinimo srityje 86 straipsniu valstybėms narėms suteikiama veiksmų laisvė“.
- 25 Sprendimo 45 punkte nurodyta, kad „[v]is dėlto [d]irektyvoje <...> nustatytos suderintos atsakomybės už nesankcionuotas ar netinkamai įvykdytas operacijas sistemos negali nukonkuruoti kita nacionalinėje teisėje numatyta atsakomybės sistema, pagrįsta tomis pačiomis faktinėmis aplinkybėmis ir tuo pačiu pagrindu, nebent ji nekenktų šiai suderintai sistemai ir <...> direktyvos tikslams ir veiksmingumui“.
- 26 Remiantis nurodyto sprendimo 67 punktu, „jeigu taikytinoje nacionalinėje teisėje tai numatyta, mokėjimo paslaugų teikėjas gali būti atsakingas dėl savo nerūpestingumo vykdant mokėjimo operaciją pasekmių, be kita ko, jeigu jis nepatikrino, ar mokėjimo paslaugų vartotojas patvirtino šios operacijos autentiškumą, kai dėl tokio aplaidumo padaryta žala trečiajam asmeniui <...>“.
- 27 ZDD 75 straipsnio 2 dalyje reglamentuojamas prievolės įvykdymo tariamam kreditoriui teisinis institutas, pagal kurį skolininkas atleidžiamas nuo prievolės įvykdymo, jeigu jis sąžiningai įvykdė prievolę asmeniui, kurį dėl aiškių aplinkybių laiko turinčiu teisę priimti prievolės įvykdymą.
- 28 Jei nacionalinis teismas remtųsi vien tik direktyvoje numatytų pagrindų, kuriais remiantis mokėjimo paslaugų teikėjas atleidžiamas nuo atsakomybės nesankcionuotos mokėjimo operacijos atveju, t. y., kad žala, atsiradusi dėl nesankcionuotų mokėjimo operacijų, būtų kilusi dėl mokėtojo nesąžiningumo arba tyčios ar didelio aplaidumo pažeidžiant vieną ar daugiau savo pareigų, numatytų 56 straipsnyje, gramatiniu pažodiniu aiškinimu, o ne jų teleologiniu, loginiu ir

sisteminiu aiškinimu, susidarytų situacijos, kai mokėjimo paslaugų teikėjas, nors ir veiktų sąžiningai (kaip rūpestingas ir apdairus verslininkas), jis būtų visiškai atsakingas už įvykdytą nesankcionuotą mokėjimo operaciją.

- 29 Šiuo atveju tam, kad mokėjimo paslaugų teikėjas būtų atleistas nuo atsakomybės, jis turi įrodyti kvalifikuotą mokėtojo kaltės formą, t. y., kad mokėtojas veikė tyčia (įskaitant nesąžiningumą) arba labai aplaidžiai.
- 30 Vis dėlto jurisprudencijoje žinomi atvejai, kai mokėjimo paslaugų teikėjas veikė sąžiningai (laikydamasis padidintos apdairaus verslininko rūpestingumo pareigos, kuriai įvykdyti sudarė visas mokslines, technines, įprastas ir gerą komercinę praktiką atitinkančias sąlygas tam, kad būtų išvengta žalos), tačiau mokėtojas patyrė žalą, nors jis neveikė kvalifikuota kaltės forma (tyčia, labai aplaidžiai ar nesąžiningai).
- 31 Būtent tokiais atvejais mokėjimo paslaugų teikėjas būtų atsakingas už nesankcionuotą mokėjimo operaciją, jei neįrodytų kaltų, neteisėtų mokėtojo veiksmų.
- 32 Taigi mokėjimo paslaugų teikėjui grėstų didelis turto praradimas, net jei jis būtų sąžiningas, t. y. imtųsi visų būtinų priemonių, atitinkančių teisinius reikalavimus ir gerą komercinę praktiką.
- 33 Tokiu atveju sąžiningai veikiantys mokėjimo paslaugų teikėjai, savo verslo veikloje teikdami mokėjimo paslaugas, net ir pačiose įprasčiausiose situacijose būtų itin atsargūs. Tai lemtų mokėjimo procedūros vėlavimą arba atsisakymą vykdyti tiesioginio debeto ar mokėjimo nurodymus formaliai (*prima facie*) teisingų mokėjimo priemonių atveju, o tai prieštarautų direktyvos tikslui – skatinti laisvą paslaugų ir kapitalo judėjimą.
- 34 Atsižvelgiant į direktyvos 86 straipsnio reikalavimus, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui kyla klausimas, ar galima taikyti nacionalinę teisę, būtent ZZD 75 straipsnio 2 dalies nuostatą, jei mokėjimo paslaugų teikėjas veikė sąžiningai ir jam pateikta mokėjimo priemonė yra formaliai (*prima facie*) teisinga.
- 35 Iš prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusio teismo tarptautinių teisinių prašymų matyti, kad pagal Italijos teisę notarams leidžiama tvirtinti įgaliojimų kopijas, kurias notaras turi patvirtinti parašu, ženklų ir deklaracija, įskaitant oficialią patvirtinimo deklaraciją (kuri teismui turi esminę įrodomąją galią), kad kopijos atitinka originalo turinį („atitinka originalą“). Bulgarijos teisėje taip pat numatytas toks notarinis patvirtinimas.
- 36 Bankas tvirtina, kad pagrindinėje byloje pateiktas dokumentas (įgaliojimas) yra įgaliojimo originalo kopija su notariškai patvirtintu įgaliotojo, t. y. ieškovo, parašu, kurį išdavė kompetentingas Italijos notaras, o faktą, kad kopija atitinka originalą, patvirtino šis notaras.

- 37 Šios notariškai patvirtinto įgaliojimo originalo kopijos tikrumą patvirtino Italijos Respublikos kompetentinga institucija, t. y. prokuroro pavaduotojas, uždėdamas apostilę pagal 1961 m. Hagos konvencijos dėl užsienio valstybėse išduotų dokumentų legalizavimo panaikinimo taisykles.
- 38 Pagal konvencijos 2 straipsnio antrą sakinį legalizavimas apima parašo tikrumą ir dokumentą pasirašiusio asmens pareigas.
- 39 Būtent naudodamasis šiuo dokumentu (notariškai patvirtinto įgaliojimo kopijos su apostile originalu) asmuo, pristatęs ieškovo įgaliotiniu, sąskaitos savininko vardu disponavo trečiųjų asmenų naudai.
- 40 Kadangi šiuo įgaliojimu įgaliotiniui suteikiama teisė disponuoti mokėtojo vardu, šis dokumentas galėtų būti laikomas „mokėjimo priemone“, kaip ji apibrėžta direktyvos 4 straipsnio 23 dalyje, nes jis yra mokėjimo paslaugų vartotojo naudojamos procedūros, skirtos mokėjimo nurodymui inicijuoti, dalis.
- 41 Pagal direktyvos 54 straipsnio 1 dalį, tam, kad mokėjimo operacija būtų laikoma sankcionuota, ji turi būti atliekama remiantis mokėtojo sutikimu, o tokio sutikimo egzistavimas priklauso nuo to, ar įrodyta mokėjimo pavedime pareikštos valios autorystė (vadinamoji formalioji dokumento įrodomoji galia). Tai susiję su mokėjimo operacijos autentiškumo nustatymu (procedūra, pagal kurią mokėjimo paslaugų teikėjas gali patikrinti tam tikros mokėjimo priemonės naudojimą, įskaitant jo personalizuotus saugumo požymius). Pagal direktyvos 59 straipsnį procesinė pareiga įrodyti (įrodinėjimo pareiga), kad mokėjimo operacijos autentiškumas buvo patvirtintas, tenka mokėjimo paslaugų teikėjui.
- 42 Šiuo atveju, jei mokėjimo paslaugų teikėjas patvirtino mokėjimo priemonės autentiškumą (ginčijamo įgaliojimo, kuriuo remiantis buvo disponuojama ieškovo sąskaitos likučiu, teisingumą), mokėtojo (kurio vardu įgaliotinis disponuoja darant tiesioginį poveikį einamosios sąskaitos savininko teisinei sferai) sutikimas būtų įrodytas ir atliktos mokėjimo operacijos būtų sankcionuotos, kaip apibrėžta Direktyvos 54 straipsnyje.